

Hospital de Granollers / Hospital Nou

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda de Francesc Ribas, s/n
Emplaçament
Alçada: Al sector est del nucli urbà de Granollers
174

Coordenades:

Latitud: 41.613855634684
Longitud: 2.2958180308342
UTM Est (X): 441330
UTM Nord (Y): 4607144

Classificació

Número de fitxa 08096 - 74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1919-23
Autoria de l'element: Josep Maria Miró i Guibernau
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. E-15. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari IPA 28962
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil

Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Fundació Hospital-Asil de Granollers
Fitxes associades:	
Sala Francesc Tarafa / Antic Hospital	
Autoria de la fitxa	ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa:	dl., 01/10/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió:	dc., 29/11/2023 - 12:13

Descripció

L'Hospital de Granollers forma un conjunt centrat entorn dels tres pavellons originaris, de la dècada de 1920 i d'estil modernista, que s'ha anat ampliant posteriorment amb altres edificacions, sobretot al costat sud-est. Els pavellons històrics són obra de l'arquitecte Josep Maria Miró i Guivernau i s'inscriuen en la seva etapa tardo-modernista.

Els tres pavellons conformen una planta en forma de U que s'articula al voltant d'un pati central, tancat al nord i obert a migdia. Són el pavelló de Sant Jaume, destinat a hospital; el de Santa Faustina, destinat a asil, i el de Sant Enric, que acollia la cuina, la capella, el convent i dependències auxiliars. Darrera, al costat nord, hi ha un pavelló aïllat, de planta rectangular i coberta composta, projectat l'any 1933. Estava destinat a malalties infeccioses i no s'inaugurà fins l'any 1957.

En el cos central que uneix els pavellons laterals hi ha l'accés principal, emfasitzat per dues torres-mirador que sobresurten considerablement del nivell de la teulada, per sobre del ràfec - cornisa que corona tots els edificis del conjunt. Els pavellons consten de planta baixa, pis i golfes, aprofitant el sotacobert. Les cobertes són de teula àrab a diferents vessants, compostes segons demana la planta del conjunt. Resulta interessant l'acabat mitjançant un treballat ràfec imbricat al llarg de tot el perímetre de la façana (CUSPINERA et alí, 2001). La decoració de les façanes combina l'emmarcament a totxo vist en la part superior de les finestres i obertures, amb arcs de diferents formes geomètriques esglaonades, i l'ús de la rajola vidriada de tons verdosos, a joc amb les persianes. Aquests elements d'estètica modernista contrasten sobre uns murs llisos pintats de color crema.

Al jardí hi ha elements ambientals d'interès: pins blancs, una font amb un bust de Francesc Ribas Serra (promotor de la junta per construir el nou hospital) i un altre bust amb una inscripció que diu "Al benemèrit doctor Francesc Fàbregas". El primer és obra de Demià Pradell, el segon de Josep Llitjós, del 1923. A l'entrada hi ha una caseta que segueix l'estil general de tots els edificis i una escultura de Toni Cumella.

Història

El primer hospital de Granollers es fundà al segle XIV i estava ubicat fora muralles, al camí Ral de Vic (actual carrer del Corró). Al segle XIX l'edifici del Convent dels Caputxins es trobava abandonat i era propietat de l'estat, fruit de la desamortització de Mendizábal. L'Ajuntament de Granollers en va demanar la concessió i va rebre el convent i el seu hort amb la condició d'instal·lar-hi un hospital en el termini de sis mesos l'octubre de 1842. L'abril de 1844 l'Ajuntament en va prendre possessió. L'Hospital de Granollers s'hi va estar fins l'any 1923, quan es va inaugurar el nou. El febrer de 1855 l'Ajuntament va signar un

contracte amb l'objectiu que tres germanes carmelites de la caritat es fessin càrrec de l'Hospital de Granollers. Encara avui l'Hospital acull un grup de monges Vedrunes.

L'edifici modernista actual va néixer fruit de la iniciativa solidària i voluntària dels ciutadans de Granollers que, amb petites aportacions, van col·laborar en la seva construcció. El 1913 es constituí la "Junta de Reforma de Granollers i Construcción del Nuevo Hospital - Asilo", impulsada per Francesc Ribas i Serra. El 1914 es posà la primera pedra del nou edifici en els terrenys actuals, al costat de la carretera de Cardedeu i a tocar del terme de les Franqueses del Vallès. Una part dels fons per bastir l'edifici provenien de la venda del retaule de Sant Esteve (obra dels Vergós del segle XV) i del de Sant Sebastià i Sant Eloi a la Junta de Museus de Barcelona per 150.000 pessetes. El nou hospital es va inaugurar el 25 de juliol de 1923. L'arquitecte fou Josep Maria Miró i Guivernau, i es pot inscriure en la seva etapa tardo-modernista. Es tracta del primer edifici de caràcter públic important que realitzà i el més destacat de la seva etapa modernista.

L'any 1934, després de l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la llei que havia d'organitzar els serveis sanitaris, hi hagué un intent per transformar l'hospital en comarcal. La proposta va ser ben acollida, però el projecte no va arribar mai a terme. El 31 de maig de 1938 en un dels bombardejos que va patir la ciutat en va quedar afectat el pavelló de Sant Jaume.

A la dècada de 1950 l'Hospital es va veure beneficiat pel sorgiment a Granollers de la Mútua de Nostra Senyora del Carme, que li aportà pacients i, per tant, recursos. Es va establir així una bona col·laboració entre la Mútua i el Patronat de l'Hospital. Entre d'altres coses, va fer possible l'adquisició d'un modern equip radio-quirúrgic a finals dels anys seixanta.

Al llarg dels anys els tres primers pavellons s'han anat envoltant d'altres edificis. El 1933 el president Macià posà la primera pedra d'un pavelló d'infecciosos que s'inaugurarà el 1954 com a asil i que avui acull els serveis de recerca, biblioteca i ensenyament. L'any 1971 s'inaugurava un nou pavelló de tres plantes, que s'ampliaria en alçada amb quatre plantes més l'any 1978. En el mateix recinte, l'any 1984 va entrar en funcionament el Centre Geriàtric Adolfo Montañá, que substituïa l'antic asil. El 1988 s'inaugurà un nou pavelló amb els serveis de Diagnòstic per la Imatge, Urgències i Documentació Clínica. L'any 1995 el centre va renovar i ampliar un cop més. El 20 de novembre de 2009 es va inaugurar el nou edifici de Consultes Externes, la darrera ampliació de l'Hospital que s'estén entre l'edifici històric i el geriàtric.

Bibliografia

ALBÓ, Núria (1994). *El Vallès Oriental*. Barcelona: Dissenys Culturals. Col·lecció: Les Comarques de Catalunya, núm. 27.

BARBANY i CIURANS, Carme (1999). "L'Hospital de Granollers, de Bertran e Seva fins als nostres dies", a *Ponències, Anuari del Centre d'Estudis de Granollers*, Granollers. p. 79-99.

BARBANY i CIURANS, Carme (1999). *L'Hospital de Granollers*. Lünwerg Editores, Barcelona.

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

PATRIMONI (1985). *Patrimoni Històric Arquitectònic*. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

REGÀS, Ricard; BLANCAFORT, Àlex (2014). *Modernisme d'estiueig. Vallès Oriental*. Consell Comarcal del Vallès oriental.

Enllaços d'interès:

[Arquitectura catalana](#)

[Modernisme d'estiueig. Vallès Oriental.](#)

[L'Hospital de Granollers, de Bertran e Seva fins als nostres dies.](#)

